

بالا بردن سطح مشارکت والدین از طریق برقراری روش‌های ارتباطی مناسب

نتایج تحقیقات اخیر نشان می‌دهد در صورتی که ارتباط والدین با مدرسه دانش‌آموز محور و مداوم باشد بسیار اثرگذار است.

مدارس چگونه می‌توانند از این روش ارتباطی حمایت کنند؟

نویسنده: متیو. ای. کرفت

مترجم: سروناز تبریزی

زمانی که معلم بودم، خیلی زود متوجه اثر عمیق تجربیات بیرون از مدرسه‌ی دانش‌آموزان بر عملکرد آن‌ها در کلاس درس شدم. قطعاً تلاش‌های هر روزه‌ی من برای حمایت از یادگیری آن‌ها مهم بود، اما گاهی نهایت تلاش من هم برای کلاس کافی نبود. گاهی دست کمک به سوی والدین دراز می‌کردم تا از آنچه بیرون از محیط مدرسه به شاگردانم می‌گذرد مطلع شوم. در خلال این مکالمات من هم می‌توانستم اطلاعات دقیقی از وضعیت فرزندان‌شان در مدرسه بدهم. و خانواده‌ها را برای کمک به پیشرفت درسی دانش‌آموزان در منزل راهنمایی کنم تا بتوانند هم جهت با تلاش‌های من در کلاس حرکت کنند. در قبال آن والدین اطلاعات درستی از شرایط هر دانش‌آموز و نیازهای آموزشی‌اش در اختیارم می‌گذاشتند. اما به دلیل حجم بالای کار و زمان محدود من و عدم حمایت مدرسه از این ارتباطات، تماس‌های من با اولیا کمتر از آن بود که بتوانم کمکی به دانش‌آموزانم بکنم.

به عنوان یک محقق، اهمیت بسیار زیادی برای توانایی مدرسه در حمایت از این سطح از ارتباط و دخیل کردن اولیا به عنوان قسمتی از دایره‌ی آموزشی دانش‌آموزان در کنار معلمان قائل هستم. قسمت بزرگی از تحقیقات من، از جمله گزارش کولمن در سال ۱۹۶۶ نشان دهنده‌ی اثرگذاری قابل توجه عوامل بیرونی بر دستاوردهای آموزشی دانش‌آموزان است.^۱ به عبارت دیگر اگر چه برنامه‌ی درسی قوی و معلمین اثرگذار نقشی حیاتی در آموزش دانش‌آموزان دارند، نقش والدین در شکل‌گیری تجربه‌های آموزشی و موفقیت آن‌ها در مدرسه بسیار پررنگ است. وقتی والدین محیط

---

1. Altonji & Mansfield, 2011; Nye, Komstamtopoulos, & Hedges, 2004

آموزشی مثبتی در منزل فراهم می کنند و در جریان زندگی آموزشی فرزندان شان هستند، فرزندان نتایج آموزشی بهتری می گیرند.^۱

با توجه به این مسئله، ضروری است که مدیران مدارس و معلمان درک بهتری از روش های درخواست کردن و به کار گرفتن حمایت اولیا داشته باشند. آزمایش های میدانی اخیر نتایج امیدوارکننده ای را نشان می دهند. به عنوان مثال در یک آزمایش تصادفی کنترل شده که من و محقق دیگری به نام شان داتری در یک جلسه از برنامه ی تابستانی یک مدرسه چارتر^۲ انجام دادیم این نتیجه حاصل شده که تماس تلفنی مداوم با خانواده ی دانش آموز بلافاصله میزان مشارکت دانش آموز در مدرسه را بالا می برد و از نشانه های این مشارکت انجام تکالیف، رفتار بهتر در کلاس و مشارکت سر کلاس است.^۳

برای این تحقیق اول معلمان را آموزش دادیم تا دستورالعمل خاصی را برای صحبت با والدین دنبال کنند به این صورت که شروع صحبت با مطلع کردن آنها از پیشرفت تحصیلی دانش آموز و رفتارش سر کلاس باشد و سپس آگاه کردن شان از تکالیف و امتحانات پیش رو. از معلمان خواستیم مکالمه را با تاکید بر این که دانش آموز می تواند موفق باشد ادامه دهند و با ارائه ی یک پیشنهاد برای رشد و بهبود وضعیت دانش آموز به پایان برسانند.

در ادامه، تحقیق دیگری توسط من و متخصص رفتارشناسی، تاد راجرز، انجام شد. ما از معلم ها مشغول به تدریس در یک برنامه ی جبرانی تابستانی در یکی از مدارس خواستیم هر هفته پیامی اختصاصی برای خانواده ی هر دانش آموز بفرستند. محتوای پیام شامل عملکرد مثبت دانش آموز در یک حوزه و یا حوزه ای که دانش آموز نیاز به کار و پیشرفت بیشتر داشت، بود.

---

1. Houtenville & Conway, 2008; Todd & Wolpin, 2007

۲. نوعی از مدارس آمریکا که تحت نظر گروه یا انجمن به خصوصی مدیریت می شوند.م.

3. Kraft & Dougherty, 2013

نتایج تحقیق نشان داد که فرستادن پیام‌های هفتگی باعث کاهش ۴۱ درصدی تعداد دانش‌آموزان ناموفق در دوره شد.^۱ سایر تحقیقات نیز نشان دهنده‌ی کسب نتایج مثبت مشابه، از طریق برگزاری جلسات اولیا و مربیان، جلسات پرسش و پاسخ و مشارکت دادن والدین با تجربه در برگزاری این جلسات بودند.^۲

در مجموع این تحقیقات نشان می‌دهد که تهیه‌ی گزارش‌های کوتاه مختص به هر دانش‌آموز همراه با پیشنهادات کاربردی والدین را قادر به حمایت کردن از فرزندانشان می‌کند.

شکست در برقراری ارتباط

بسیاری از معلمین به تأثیر ارتباطات هدفمند با والدین در بهبود عملکرد دانش‌آموزان واقفند. اما در بسیاری از مدارس، ارتباطات میان دانش‌آموزان و والدین به صورت نامنظم و محدود صورت می‌گیرد و مسئولین مدارس به درستی از این ارتباطات حمایت نمی‌کنند.

آمار رسمی از کیفیت و کمیت ارتباط میان مدرسه‌ها و والدین در مدارس دولتی آمریکا نشان می‌دهد که برقراری ارتباط از سمت مدرسه و معلم با والدین به ندرت اتفاق می‌افتد.^۳ به عنوان مثال در سال ۲۰۱۲، ۵۹ درصد از والدینی که فرزندان‌شان در مدارس دولتی مشغول به تحصیل بودند گزارش دادند که در سال تحصیلی قبلی مدرسه هیچ تماس تلفنی با آن‌ها نگرفته است. داده‌ها نشان می‌دهند که کیفیت تماس‌ها می‌تواند بسیار بهتر شوند. در حدود نیمی از والدین از کیفیت ارتباط با مسئولین مدرسه خیلی راضی نبوده‌اند.

در نهایت بررسی روند کلی دهه‌ی گذشته نشان می‌دهد که مدارس تلاش چندانی برای بهبود کیفیت و افزایش دفعات تماس انجام نداده‌اند.

اگر چه استفاده از نامه‌ی الکترونیکی (ایمیل) به عنوان روشی برای برقراری ارتباط بین خانه و مدرسه بیشتر مورد استفاده قرار گرفته، اما این افزایش به یک اندازه برای همه‌ی خانواده‌ها مفید نبوده است. درصد والدینی که سطح درآمد بالاتر

1.Kraft and Rogers, 2015

2.Avvisati et al.,2014; Destin & Svoboda, 2017

3.Noel et al., 2016

دارند و بین سال‌های ۲۰۰۷ تا ۲۰۱۲ ایمیل شخصی دریافت کرده‌اند از ۵۶ درصد به ۵۹ درصد افزایش یافته است. اما برای والدین با درآمد متوسط و پایینتر از خط فقر در حد ۴۸ درصد باقی مانده است. بعید به نظر می‌رسد که طی سالهای جاری این فاصله کم شده باشد چرا که دسترسی به اینترنت به علل اجتماعی-اقتصادی برای همگان ممکن نیست!

مدارس و معلم‌ها

چرا با وجود این که از مؤثر بودن ارتباطات بین مدارس و والدین آگاه هستیم، این ارتباطات محدود است؟ براساس تجربیات شخصی و تحقیقاتم سه عامل در پایین بودن میزان ارتباط بین معلم‌ها و والدین دخیل است: موانع اجرایی (مانند داشتن شماره تماس‌های قدیمی یا عدم پاسخگویی والدین به شماره تماسی که داده شده)، عدم وجود سیستم جامع و تعریف شده‌ی ارتباطی در مدرسه و در آخر در نظر نگرفتن ساعات غیر تدریس - که صرف تماس با والدین می‌شود - جزو ساعات کاری معلم‌ها. تمامی این سه عامل نشان دهنده‌ی نوعی عدم توجه گسترده و عمومی به اهمیت این مسئله است.

مدارس می‌توانند با ایجاد و طراحی یک برنامه‌ی منسجم امکان ارتباط با والدین را فراهم کنند. با توجه به نتیجه‌ی تحقیقات، برنامه‌ی ارتباطی مدارس باید بر پایه‌ی افزایش دفعات ارتباط و بالا بردن کیفیت آن‌ها، ایجاد ارتباط فردی و مختص هر دانش‌آموز با تکیه بر عملکردش در مدرسه و ارایه‌ی راهکار به والدین برای حمایت هر چه بیشتر از دانش‌آموزان در خانه و مدرسه باشد.

به‌عنوان اولین قدم، مدارس باید مرتباً از والدین ساعت و روش مناسب برقراری ارتباط (تلفن، پیامک، ایمیل) و حتی زبان مناسب برقراری ارتباط (در مناطقی که دو زبان تکلم می‌شود) را پرس‌وجو کنند. همین‌طور معلم‌ها باید درباره‌ی نحوه‌ی برقراری ارتباط و مراحل گفت‌وگو از طریق تلفن، پیامک و ایمیل را آموزش ببینند. در این باره می‌توان از والدینی که داوطلب هستند و نماینده‌ی والدین در مدارس کمک گرفت.

مدارس باید به وضوح انتظارشان را از معلم‌ها مشخص کنند که آن‌ها چند دفعه با خانواده‌ها ارتباط برقرار کنند و ساعتی را برای این کار معلم‌ها در نظر بگیرند. (می‌توان معلم‌ها را از همراهی دانش‌آموزان در ساعت ناهار معاف کرد، یا ساعت‌های تدریس کمتری را در هفته برای‌شان در نظر گرفت و یا ساعتی مشخص را در برنامه‌ی هفتگی آن‌ها تحت عنوان ارتباط با والدین در نظر گرفت) در حقیقت مدیران آموزشی با اولویت دادن و تخصیص منابع نقش بسیار پر رنگی در توسعه ارتباط بین معلم‌ها و والدین ایفا می‌کنند.^۱ معلم‌ها وظایف بی‌شماری دارند و موانع بسیاری بر سر راه ارتباطی آن‌ها با والدین وجود دارد. باید زمانی مختص به این کار در نظر گرفته شود، دستورالعملی واضح تدوین شود و برقراری ارتباط با والدین جزئی از شرح وظیفه‌ی معلم‌ها باشد، در غیر این صورت این کار کم از لیست وظایف معلمین خارج خواهد شد.

ارتباط‌های دیجیتالی باید جز مهم و هدفمندی از سیستم ارتباطی مدرسه باشد. بر خلاف اینترنت تقریباً همه با هر پیشینه‌ی مالی به تلفن همراه دسترسی دارند. پیام دادن و یا استفاده از اپلیکیشن‌های تلفن همراه فضای لازم برای ارتباط مستمر و مؤثر با والدین را فراهم می‌کند. تعداد بسیاری اپلیکیشن^۲ برای برقراری ارتباط امن و منعطف با برنامه‌ی معلم‌ها و والدین وجود دارد. معلمین از این طریق می‌توانند والدین را در جریان پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان و تکالیف آن‌ها قرار دهند، قرار مقالات تنظیم کنند و منابع درسی در اختیار اولیا قرار دهند.

علاوه بر این سیستم‌های مدیریت اطلاعات و ثبت نمره بسیاری وجود دارد که به صورت خودکار پیام‌هایی به والدین ارسال می‌کنند و آن‌ها را از عملکرد دانش‌آموزان، حضور و غیاب آن‌ها و تکالیفی که نوشته نشده آگاه می‌سازند.

نتایج تحقیقات نشان داده که ارتباطات یک طرفه‌ای که از سوی مدرسه صورت می‌گیرد به عنوان مکمل ارتباطات دو طرفه میان والدین و مدرسه کار می‌کند. بیشتر مطالعات نشان دهنده‌ی کارآمد بودن ارتباطات میان والدین و معلمین

است.^۳

1.Henderson et al., 2007

2.Simply Circle , SchoolCNXT , Remind , Livingtree , Edmodo Classmessenger, ClassDojo , Bloomz

3.Bergman,2012;Bergman & Chan,2017;Rogers & Feller, 2017

متأسفانه مدارس سهواً اثربخشی سیستم تبادل اطلاعات با والدین را از طریق به روز رسانی نامنظم پیام‌ها و تکالیف کمرنگ می‌کنند.

بسیاری از مدارس این گونه ارتباطات را به صورت اختیاری برای والدین در نظر می‌گیرند و یا والدین برای دسترسی به اطلاعات نیاز به ورود به سایت خاصی را دارند. این روش‌ها منتج به مشارکت بسیار پایین والدین در این زمینه می‌شود.^۱

در نهایت مدارس می‌توانند به کمک تولیدکنندگان محتوای آموزشی یا با تولید محتوای آموزشی مناسب برای دانش‌آموزان توسط خودشان این محتوا را برای والدین ارسال کنند. این گونه پیام‌ها نیز می‌تواند اثر مثبت در افزایش همکاری والدین با مدارس داشته باشد و موجب پیشرفت درسی دانش‌آموزان شود.^۲

همچنین، این ارتباطات می‌تواند به اشکال مختلفی صورت بگیرد: راهنمایی برای پیشرفت سواد خواندن و نوشتن دانش‌آموزان، مباحثی برای مطرح کردن با دانش‌آموزان در منزل و حتی درس‌های مکمل آنچه دانش‌آموزان در مدرسه می‌آموزند. تحقیقات من در یک برنامه‌ی تابستانی نشان داد که یک برنامه‌ی پیام‌رسانی منظم برای والدین که بر افزایش مهارت‌های خواندن و نوشتن تأکید داشت باعث افزایش مهارت درک مطلب در میان دانش‌آموزان دبستان و افزایش شرکت والدین در جلسه‌ی اولیا و مربیان شد.^۳

به این صورت والدین می‌توانند اطلاعاتی دقیق‌تر و فراتر از آنچه که فرزندان‌شان در اختیارشان قرار می‌دهند، به دست آورند. فراموش نکنیم که والدین نیز درگیر کار و مسائل روزمره‌ی زندگی هستند و یادآوری مرتب آنچه بر فرزندان‌شان می‌گذرد به همراه مطالبی مرتبط با برنامه‌ی درسی دانش‌آموزان باعث همکاری بیشتری والدین در زمینه‌ی آموزش دانش‌آموزان و فعالیت‌های آموزشی بیشتر در منزل می‌شود.

---

1. Bergman & Rogers, 2017

2. Doss et al., 2016; Hurwitz et al., 2015; York & Loeb, 2014

3. Kraft & Monti-Nussbaum, 2017

Reference:

- Altonji, J. G., & Mansfield, R. K. (2011). The role of family, school, and community characteristics in inequality in education and labor market outcomes. In G. J. Duncan & R. J. Murnane (Eds.), *Whither opportunity* (pp. 339–358). New York: Russell Sage Foundation.
- Anderson, M. (2017, March 22). Digital divide persists even as lower income Americans make gains in tech adoption. Pew Research Center. Retrieved from www.pewresearch.org/fact-tank/2017/03/22/digitaldivide-persists-even-as-lower-incomeamericans-make-gains-in-tech-adoption
- Avvisati, F., Gurgand, M., Guyon, N., & Maurin, E. (2014). Getting parents involved: A field experiment in deprived schools. *The Review of Economic Studies*, 81(1), 57–83.
- Bergman, P. (2012). The more you know: Evidence from a field experiment on parent-child information frictions and human capital investment. Unpublished manuscript, Department of Economics, UCLA, Los Angeles, CA.
- Bergman, P., & Chan, E. W. (2017). Leveraging technology to engage parents at scale: Evidence from a randomized controlled trial. Retrieved from www.columbia.edu/~psb2101/ParentRCT.pdf
- Bergman, P., & Rogers, T. (2017). Is this technology useless? How seemingly irrelevant factors affect adoption and efficacy. Retrieved from www.columbia.edu/~psb2101/BergmanRogerstechnology.pdf
- Destin, M., & Svoboda, R. C. (2017). A brief randomized controlled intervention targeting parents improves grades during middle school. *Journal of Adolescence*, 56, 157–161.
- Doss, C., Fahle, E. M., Loeb, S., & York, B. N. (2016). Supporting parenting through differentiated text messaging: Testing effects on learning during kindergarten. Working Paper. Retrieved from <https://cepa.stanford.edu/content/supporting-parenting-throughdifferentiated-and-personalized-textmessaging-testing-effects-learningduring-kindergarten>
- Henderson, A. T., Mapp, K. L., Johnson, V. R., & Davies, D. (2007). *Beyond the bake sale: The essential guide to family-school partnerships*. New York: The New Press.
- Houtenville, A. J., & Conway, K. S. (2008). Parental effort, school resources, and student achievement. *Journal of Human Resources*, 43(2), 437–453.

- Hurwitz, L. B., Lauricella, A. R., Hanson, A., Raden, A., & Wartella, E. (2015). Supporting Head Start parents: Impact of a text message intervention on parent-child activity engagement. *Early Child Development and Care*, 185(9), 1373–1389.
- Kraft, M. A., & Dougherty, S. M. (2013). The effect of teacher-family communication on student engagement: Evidence from a randomized field experiment. *Journal of Research on Educational Effectiveness*, 6(3), 199–222.
- Kraft, M. A., & Monti-Nussbaum, M. (2017). Can schools empower parents to prevent summer learning loss? A text messaging field experiment to promote literacy skills. *The ANNALS of the American Academy of Political and Social Science*. Advance online publication. <https://scholar.harvard.edu/mkraft/publications/can-schools-empowerparents-prevent-summer-learning-losstext-messaging-field>
- Kraft, M. A., & Rogers, T. (2015). The underutilized potential of teacher-to parent communication: Evidence from a field experiment. *Economics of Education Review*, 47, 49–63.
- Noel, A., Stark, P., Redford, J., & Zuckerberg, A. (2016). Parent and family involvement in education, from the national household education surveys of 2012. Washington, D.C.: National Center for Education Statistics.
- Nye, B., Konstantopoulos, S., & Hedges, L. V. (2004). How large are teacher effects? *Educational Evaluation and Policy Analysis*, 26(3), 237–257.
- Rogers, T., & Feller, A. (2017). A randomized experiment using absenteeism information to nudge attendance. Manuscript in preparation.
- Todd, P. E., & Wolpin, K. I. (2007). The production of cognitive achievement in children: Home, school, and racial test score gaps. *Journal of Human Capital*, 1(1), 91–136. York, B. N., & Loeb, S. (2014). One step at a time: The effects of an early literacy text messaging program for parents of preschoolers (No. w20659). National Bureau of Economic Research.